

KOMORNÝ ORCHESTER  
CIRKEVNÉHO KONZERVATÓRIA

ZBOR  
CIRKEVNÉHO KONZERVATÓRIA

Pavel Bogacz	<i>dirigent</i>
Robert Tišťan	<i>dirigent</i>
Ľubomír Zelenák	<i>dirigent</i>
Juraj Křemen	<i>organ</i>
Kiril Stoyanov	<i>timpany</i>
Alexandra Ovsianková	<i>flauta</i>
Vasilina Shashkova	<i>gitara</i>
Patrick Cibula	<i>husle</i>
Richard Cibula	<i>husle</i>
Marcel Petráš	<i>violončelo</i>
Martina Výbohová	<i>husle</i>
Ivan Koska	<i>klavír</i>
Lenka Pavlovič	<i>soprán</i>
Eva Šušková	<i>alt</i>
Pavol Bršlík	<i>tenor</i>
Martin Šafárik	<i>bas</i>

## PROGRAM

Francis Poulenc (1899 – 1963)

Koncert pre organ, timpany a sláčikový orchester g mol

*Andante*

*Allegro giocoso*

*Tres calme. Lento – Tempo introduction. Largo*

Antonio Vivaldi (1678 – 1741)

Koncert pre flautu, gitaru a sláčikový orchester G dur, RV 532

*Allegro*

Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)

Dvojkoncert pre husle d mol, BWV 1043

*Allegro*

Max Bruch (1838 – 1920)

Kol Nidrei, op. 47

Béla Bartók (1881 – 1945)

Rumunské tance, Sz. 68

## PRESTÁVKA

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)

Koncert pre klavír a orchester č. 24 c mol, KV 491

*Allegretto*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 – 1791)

Omša C dur „Korunovačná“, KV 317

*Kyrie*

*Gloria*

*Credo*

*Sanctus, Benedictus*

*Agnus Dei*

Komorný orchester  
Cirkevného konzervatória  
študenti, absolventi, pedagógovia  
Cirkevného konzervatória a hostia

1. HUSLE

Vladimír Bereník, pedagóg  
Pavel Bogacz, pedagóg  
Annamária Lipková  
Samuel Mikláš  
Natália Nociarová  
Alexandra Oborníková  
Peter Šaray, pedagóg  
Martina Števeliaková

2. HUSLE

Patrick Cibula  
Richard Cibula  
Anežka Karová, absolventka  
Slávka Porvažníková  
Tatiana Vargová  
Andrej Záhorec

VIOLY

Ján Kružliak, absolvent  
Martin Luknár  
Bohuslav Novák

VIOLONČELÁ

Juraj Glasnák  
Alžbeta Očenášová  
Marcel Petráš  
Matej Rajský  
Terézia Rusiňáková

KONTRABASY

Tibor Nagy, a. h.  
Metod Podolský, absolvent

## FLAUTA

Ivica Gabrišová, pedagogička

## HOBOJE

Vladislava Fabianová, a. h.

Ladislav Roth, a. h.

## KLARINETY

Martina Lišková, a. h.

Viktor Vojtas, a. h.

## FAGOTY

Danylo Honcharov, a. h.

Emma Staňová, a. h.

## LESNÉ ROHY

Krzysztof Białasik, a. h.

Karol Nitran, a. h.

## TRÚBKY

Mikuláš Duranka, a. h.

Rastislav Suchan, a. h.

## TYMPANY

Kiril Stoyanov, a. h.

## ORGAN

Peter Loydl

## KLAVÍR

Daniela Nagy, pedagogička

# Zbor Cirkevného konzervatória

študenti, absolventi, pedagógovia  
Cirkevného konzervatória a hostia

## SOPRÁN

Daniela Ďurinová  
Denisa Hanušovská, absolventka  
Pavína Hrašnová  
Debora Jendruchová, absolventka  
Denisa Macho, absolventka  
Ľubica Mešková, absolventka  
Miroslava Margáčová  
Mária Pešková, absolventka  
Dorothea Smažáková  
Dominika Hanko, pedagogička  
Alena Táborský, absolventka  
Barbora Vrtiková  
Zuzana Weiserová, absolventka  
Mária Zajičková Králiková, pedagogička

## ALT

Natália Dadíková, absolventka  
Zuzana Ďurfinová  
Sára Halčíšáková  
Miroslava Haľamová  
Natália Hulková  
Emma Ilenčíková  
Monika Jankovičová  
Tamara Jakimová  
Anna Kňazíková, absolventka  
Tereza Kotrbčíková  
Sarah Kubiritová  
Patricia Mikulová, absolventka  
Livia Pristáčová  
Klára Petrášová  
Natália Szolárová  
Linda Vannayová  
Aneta Vávrová

## TENOR

Martin Brvenik  
Vladimír Halička, a. h.  
Dominik Hudzik  
Milan Jurik  
Gorazd Králik, absolvent  
Milan Masiarik, a. h.  
Martin Pešek, absolvent  
Robert Smiščík, pedagóg

## BAS

Matvei Anchugin  
Richard Ciller  
Pavol Dudík, absolvent  
Ján Kiss, absolvent  
Ivan Králik  
Jakub Krištofiak, absolvent  
Ján Kurimský  
Ján Marták, absolvent  
Filip Mydla  
Peter Pereslényi  
Pavol Polakovič  
Dominik Širný  
Dominik Šujan  
Ondrej Žec

# O HUDBE

**Francis Poulenc (1899 – 1963)**, „klasik“ spomedzi členov Parížskej šestky, sa najviac pridržiaval diatonických princípov. Hoci bol v hudbe samoukom a chýbalo mu bežné skladateľské vzdelanie, do francúzskej hudby vniesol nové melódie, nadhľad, vtip a eleganciu.

Koncert pre organ, sláčiky a tympany g mol, FP 93 z roku 1938 si u francúzskeho skladateľa objednala jeho obdivovateľka, kňažná Edmond de Polignac. Hoci nie je výslovne náboženský, sleduje nový vývoj v skladateľovom štýle, ktorý viedol ku kompozícii mnohých sakrálnych diel a niekoľkých svetských diel odlišných svojim zmyslom pre závažnosť a uvažovanie.

Ako inšpirácia poslúžili skladateľovi kompozície Bacha, Händla i Buxtehudeho, ktorých vplyv sa odráža v neobarokovej figurácii a ornamentike diela a v jeho príležitostných harmonických anachronizmoch. Maurice Duruflé, ktorý bol sólistom v prvých predvedeniach koncertu, radil skladateľovi vo veciach registrácie nástroja. Poulencov koncert sa tak stal jedným z prvých koncertantných diel, ktoré sa dvestopäťdesiat rokov po Händlovi dostali do repertoáru svetových organistov. Hoci ide o skladbu 20. storočia, vyjadruje senzitivitu romantickej éry. Podľa Poulencových slov spája „nežného, zdržanlivého umelca“ s „extravagantným bonvivánom“.

Koncert vychádza z tradičnej formy nemeckej organovej fantázie, s voľne sa striedajúcimi úsekmi v rôznych tempách, textúrach a farebnosti skvelo zakomponovanej do celkovej štruktúry. Začína hustým akordom v organe (1. časť Andante), po ktorom nasleduje lадná melódia bez sprievodu v bodkovaných rytmoch. Nasleduje duet medzi organom, tajomným vo svojom vysokom rozsahu, a predtuchou tympanov. Úvodný materiál sa vracia s iným akordom, po ktorom nasleduje sviežo zladená sláčiková melódia podporená tympanmi. Intenzita sa zvyšuje so slabým rachotom tympanov a v organovom pedáli, ktorý je náhle prerušovaný perkusívnymi výkrikmi. Dlhotrvalé napätie nachádza uvoľnenie v nasledujúcom Allegro giocoso (2. časť). Sláčiky a organ sa striedavo dostávajú do popredia so svižnou melódiou, ktorá si razí cestu cez neustále sa meniaci harmonický kon-

text. Organ sa vynára so stále hustnúcimi harmóniami (5. časť *Tres calme. Lento – Tempo introduction. Largo*) a končí dôrazným vyhlásením.

Dominantnú časť početnej inštrumentálnej tvorby husľového virtuóza, skladateľa a kňaza **Antonia Vivaldiho (1678 – 1741)** zaberajú skladby pre sláčikové nástroje, zvlášť pre husle. Hoci ho preslávil najmä cyklus husľových koncertov Štyri ročné obdobia, na koncertných pódiumoch zaznievajú aj skladby pre iné nástroje.

Koncert pre flautu, gitaru a sláčikový orchester G dur, RV 532 patrí do skupiny sólových koncertov pre dva nástroje, sláčikový orchester a basso continuo (RV 531-548). Pôvodne ho Vivaldi okolo roku 1736 napísal pre 2 mandolíny pre Bentivoglia de Ferrara, čo dokladá korešpondencia medzi Vivaldim a markízom. V liste sa skladateľ pýta aristokrata na jeho cvičenie na mandolíne. Markíz sa sťažuje, že len zriedka berie mandolínu do rúk, takže s veľkou pravdepodobnosťou bolo dielo určené aj Vivaldiho študentom v Ospedale della Pietà.

Vo Vivaldiho Dvojkoncerte, ktorý je svojim charakterom podobný jeho jedinému ďalšiemu mandolínovému koncertu C dur, nemožno ignorovať radostné, ba až humorné vlastnosti, ktoré skladateľ pripisuje nástroju, ako aj jemnosť a veľkú expresivitu. Vivaldi v ňom využíva efekt ozveny.

Dvojkoncert je oslnivým klenotom kolekcie zbierok Mauro Foa a Renzo Giordano obsahujúcich predtým neznáme Vivaldiho rukopisy, ktoré v roku 1926 priniesla do turínskej hudobnej knižnice partia miestnych saleziánov. Ich bratstvo zbierku zdedilo od rodiny grófa Giacoma Durazza, slávneho mecenáša umenia. Vďaka chýbajúcim financiám na renováciu budov ju saleziáni odovzdali do správnych rúk, aby tak dvesto rokov zabudnutá hudba Vivaldiho mohla opäť znieť v hudobnom svete.

**Johann Sebastian Bach (1685 – 1750)** dokázal vo svojej bohatej tvorbe vyjadriť hlboké myšlienky umelecky presvedčivým spôsobom. Jeho hudobné myslenie je prenikavé a jasné, pritom mu nechýba výrazná citovosť. Bach nebol extravagantným umelcom, ale disciplinovaným otcom rodiny, praktickým, a pritom hlboko veriacim človekom, ktorý mal zároveň zmysel i pre bežné pozemské radosti, čo sa od-

ráža aj v jeho diele. Jeho hudba sa povznáša takmer do nadpozemských dimenzií a zároveň stojí pevnými nohami na zemi. Nájdeme v nej pokoru a súcit s ľudským utrpením i vreľú oslavu svetského života. Aj keď väčšinu svojich skladieb písal na objednávku, dokázal ich naplniť hlbokým obsahom.

Dvojkonzert pre husle d mol, BWV 1043 skomponoval Bach okolo roku 1730, niekoľko rokov po tom, čo sa presťahoval z Köthenu do Lipska. Väčšinu svojich inštrumentálnych koncertov vytvoril v rokoch 1717–1723 počas pôsobenia na dvore Leopolda von Anhalt-Köthen. Tento koncert však zložil v rámci koncertného cyklu, ktorý viedol ako riaditeľ Collegium Musicum v Lipsku. Ide o jedno zo skladateľových najúspešnejších diel. Vyznačuje sa jemným, no výrazným vzťahom medzi husľami v celom diele. Okrem dvoch sólistov je určený pre sláčiky a basso continuo.

Na prvý pohľad ide o trojčastový koncert vo Vivaldiho štýle a je podobný iným Bachovým koncertom. Ale pozornejšie počúvanie odhaľuje zvláštnosti týkajúce sa napríklad tradičných kontrastných efektov medzi refrénmi (ritornellos) a sólovými epizódami medzi nimi. Tu sú tieto stavebné bloky menej vymedzené ako zvyčajne. Tento koncert by sa dal hrať aj ako triová sonáta pre dvoje huslí a basso continuo a pravdepodobne aj tak vznikol, čo nás v uvažovaní privádza späť do kthenského obdobia.

Hudobná štruktúra koncertu využíva fugátovú imitáciu a veľa kontrapunktu. Neskôr, okolo rokov 1736/1737, Bach upravil koncert pre dve čembalá (transponované do c mol, BWV 1062).

Hudba **Maxa Brucha (1838 – 1920)** pokračuje v nemeckom štýle hudobného romantizmu a vyznačuje sa tradičnou štruktúrou hudobných foriem. Tým sa Bruch radí k skladateľom tzv. klasicko-romantickej syntézy. Vo svojej dobe bol známy predovšetkým ako autor zborovej hudby. Dnes sa medzi najhrávanejšie diela skladateľa okrem Husľového koncertu č.1 g mol či Škótskej fantázie pre husle a orchester radia aj variácie pre violončelo a orchester Kol Nidrei, op. 47 (tiež známe ako Všetky sľuby – význam frázy v aramejčine). Bruch dokončil kompozíciu v anglickom Liverpoole v roku 1880 a publikoval ju v Berlíne v roku 1881. Venoval ju Robertovi Hausmannovi, ktorý ju aj premiéroval.

Dielo je štylizované ako Adagio s využitím 2 hebrejských melódií a pozostáva zo série variácií na dve hlavné témy židovského pôvodu. Prvá téma, ktorá prepožičiava dielu aj názov, pochádza z modlitby Kol Nidre, ktorá sa recituje počas večernej bohoslužby na Jom Kipur. V Bruchovom nastavení melódie violončelo napodobňuje rapsodický hlas kantora, ktorý spieva liturgiu v synagóge. Druhý námet skladby je citovaný zo strednej časti aranžmánu Isaaca Nathana „Ó, plač pre tých, ktorí plakali pri Babylonskom potoku“, textu, ktorý napísal Lord Byron vo svojej zbierke Hebrejské melódie. Bruch bol protestant a prvýkrát sa zoznámil s melódiou Kol Nidre a ďalšími, keď ho jeho učiteľ Ferdinand Hiller predstavil rodine Lichtensteinovcov.

Bruch miloval krásu týchto melódií. Zložité rytmické odtiene boli tkané do klamlivej jednoduchosti – rovnako ako gregoriánsky chorál či ľudová hudba iných tradícií. Kantor Abraham Jacob Lichtenstein bol známy srdečnými vzťahmi s mnohými kresťanskými hudobníkmi a podporoval Bruchovo záujem o židovskú ľudovú hudbu. Zatiaľ čo niektorí recenzenti kritizovali nedostatok židovského sentimentu v uvádzanom diele,

Bruch sa nikdy neodvážil písať židovskú hudbu. Chcel len začleniť židovskú inšpiráciu do svojich vlastných kompozícií, čo niektorí akademici vnímali ako odraz židovskej asimilácie do Nemecka. Mnohí sa tiež mylne domnievali, že Bruch bol v dôsledku tohto diela Žid, napriek tomu, že skladateľ aktívne pracoval na náprave tejto chyby počas svojho života.

**Béla Bartók (1881 – 1945)** sa do hudobných dejín zapísal nielen ako výborný klavirista, dirigent či mimoriadny skladateľ 20. storočia, ale predovšetkým ako jedinečný znalec a zberateľ folklóru – prioritne toho maďarského, ale aj folklóru Slovenska, Sedmohradska a ďalších krajín južnej a juhovýchodnej Európy až severnej Afriky. Dlhoročnou systematickou vedeckou prácou s ním položil základy modernému výskumu ľudovej piesne a pripravil pôdu pre ďalší rozvoj etnomuzikológie.

Je preto celkom pochopiteľné, že hlavným inšpiračným zdrojom skladateľa bola ľudová hudba. Len v samotnom Sedmohradsku zozbieral Bartók okolo 3 400 piesní s predbežným plánom spracovať ich a vydať. Z tejto bohatej zbierky pochádza aj se-

dem tancov s pôvodným názvom Rumunské tance. Pôvodne ich Bartók určil pre klavír, postupne však vznikali rôzne nástrojové obsadenia, pričom veľmi obľúbená je verzia pre husle a klavír. Na dnešnom koncerte zaznie verzia pre husle a sláčikový orchester v úprave skladateľa, dirigenta a klaviristu Konstantina Ilievského.

**Wolfgang Amadeus Mozart (1750 - 1791)** počas svojho krátkeho života stihol vytvoriť vyše dvadsať klavírných koncertov. Väčšina z nich sa nesie v radostnej durovej tónine, no Koncert pre klavír a orchester č. 24 c mol, KV 491 je jednou z dvoch molových výnimiek (druhým je Klavírný koncert č. 20 d mol). Hudobní teoretici o ňom hovoria ako o najlepšom koncerte pre klavír z pera skladateľa.

Mozart ho zložil v zime 1785 – 1786 počas svojej štvrtej sezóny vo Viedni. Bol tretím zo série troch koncertov skomponovaných v rýchlom slede za sebou (ostatné boli Es dur č. 22 a A dur č. 23). Klavirista a muzikológ Robert D. Levin naznačuje, že tieto tri koncerty mohli slúžiť ako východisko pre temnejší aspekt Mozartovej tvorivosti v čase, keď komponoval komickú operu Figarova svadba (koncert sfinalizoval tri týždne po dokončení Klavírneho koncertu A dur č. 23 a krátko pred premiérou opery). Žiadny z ďalších Mozartových klavírných koncertov neobsahuje širšiu škálu nástrojov: dielo je partitúrované pre sláčiky, drevené dychové nástroje, rohy, trúbky a tympany. Premiéra sa uskutočnila začiatkom apríla 1786 v Burgtheater vo Viedni. Mozart vystupoval ako sólista a dirigoval orchester od klávesov. Medzi prvých obdivovateľov koncertu patrili Ludwig van Beethoven a Johannes Brahms.

Prvá časť koncertu Allegro je v sonátovej forme a je dlhšia ako ktorákoľvek úvodná časť Mozartových skorších koncertov. Druhá časť Larghetto má nápadne jednoduchú hlavnú tému. Záverečná časť Allegretto prináša tému v c mol, po ktorej nasleduje osem variácií. Hutchings to považoval za „najlepšiu Mozartovu esej vo variačnej forme a tiež za jeho najlepšie koncertné finále“.

Omša C dur „Korunovačná, KV 317 patrí k najobľúbenejším dielam Wolfganga Amadea Mozarta. Vznikla v marci 1779 po skladateľovom návrate z turné v Paríži a Mannheime, keď od januára nastúpil do služieb salzburského arcibiskupa Colloreda ako

koncertný majster a dvorný organista. Podľa tvrdení Mozartovho obdivovateľa Johanna Evangelistu Engla skladateľ skomponoval túto omšu na sviatok korunovácie slávneho obrazu v bazilike Maria Plain, keďže Mozartovci boli svojou zbožnosťou hlboko spojení s týmto pútnickým miestom. Omša prvýkrát zaznela na Veľkonočnú nedeľu ako symbol vznešenosti a majestátnosti. Podtitul „Korunovačná“ sa objavil až dodatočne ako pracovný názov medzi hudobníkmi Viedenskej dvornej kapely, ale čoskoro sa stal všeobecne známym. Skladbu totiž v čase Mozartovej smrti zaradili medzi najvýznamnejšie bohoslužobné diela pri korunováciách cisárov a kráľov aj pri bežných bohoslužbách. Údajne ju uviedli pri korunováci Leopolda II. (1790) a Františka II. (1792). Omša sa vyznačuje symfonickými prvkami. Sólové hlasy a zbor sú zreteľne oddelené. Mozart v nej zhudobnil klasické časti ordinaria missae: Kyrie, Gloria, Credo, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei.

Veľkú poctu Mozartovi a jeho Korunovačnej omši zložil pápež Ján Pavol II., keď ju v roku 1985 nechal zaznieť v Bazilike sv. Petra vo Vatikáne ako prejav božskej dokonalosti a nehnúcej kreativity človeka.

**Zuzana Grajcárová**

---



**Pavel Bogacz ml.** je mladý slovenský huslista, pochádzajúci z hudobníckej rodiny. V súčasnej dobe pôsobí ako koncertný majster Slovenského komorného orchestra a umelecký vedúci Komorného orchestra Sinfonietta Bratislava. S oboma telesami vystupuje pravidelne aj ako sólista, napr. na festivale BHS, Nová slovenská hudba, Melos-Étos, Viva Musica!, Dolce vitaj, Allegretto Žilina a ď. Ako sólista sa ďalej predstavil s Komorným orchestrom ZOE, Štátnym komorným orchestrom Žilina, so symfonickým orchestrom VivaMusica!, VivaMusica! Ensemble, Rakovníckym komorným orchestrom (Česká republi-

ka), Sinfonietta Dell'Arte (Rakúsko), Osaka Symphony (Japonsko), Kanon Ensemble (Japonsko), Nishinomiya Youth Chamber Orchestra (Japonsko) a iné. Spolupracoval s mnohými svetoznámymi umelcami, ako napr. huslisti Vadim Repin, Mari Samuelsen, Alexandra Soumm, Dalibor Karvay, klarinetista Pablo Barragan, violončelista Kristaps Bergs a d. Od roku 2008 pravidelne absolvuje komorné koncertné turné v Japonsku: napr. v roku 2014 ako sólista Osaka Symphony Orchestra pod taktovkou dirigenta Yusuke Kimota, v roku 2015 s Kanon Ensemble, ako aj v komornej spolupráci s klaviristkami Kaori Hasegawa a Mayu Yukawa, s ktorou sa predstavil v prestížnej koncertnej sále Phoenix Hall v Osake. V rámci tohto koncertného turné bol pozvaný viesť majstrovské kurzy v mestách Kobe, Osaka a Akashi. Pôsobí v klavírnom triu Bogacz Trio (Slovensko) a Kanon triu (Japonsko). Od roku 2018 pôsobí aj ako pedagóg hry na husliach na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave. Je iniciátorom a organizátorom projektu Majstrovské kurzy svetových virtuózov v Bratislave so svetoznámymi hudobnými osobnosťami: Julian Rachlin, Dalibor Karvay, Sophie Rachlin (2013), Ilya Gringolts (2014), Alexandra Soumm (2015), Renaud Capuçon (2016), Midori a Alexandra Soumm (2017), Vadim Gluzman (2018), Shlomo Mintz (2019), Vadim Gluzman a Josef Špaček (2021), Vadim Repin (2022).

Slovenský organista a dirigent **Ľubomír Zelenák** vyštudoval hru na organe na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave v triede Mareka Vrábľa. Absolvoval interpretačné kurzy s Monikou Melcovou, Christianom Smittom a Rainerom Osterom. Pri príležitosti 10. výročia smrti Petra Ebena uviedol v roku 2017 v Dóme sv. Martina v Bratislave spolu s Františkom Balúnom Ebenov cyklus Jób. Podieľal sa na inaugurácii nového organa v Katedrále sv. Šebastiána v Bratislave, kde dva roky zastával post titulárneho organistu a zbormajstra. Svoju klavírnú hru rozvíjal na špecializačnom štúdiu komornej hry u Andrey Bálešovej. Od roku 2018 je študentom orchestrálneho dirigovania u Emila Skotáka na Janáčkovej akadémii múzických



umení v Brne. V roku 2022 absolvoval študijný pobyt na Konzervatóriu Giuseppe Verdiho v Miláne. Zúčastnil sa majstrovských interpretačných kurzov s Markom Stringerom, Stanislavom Vavřínkom a Tomášom Hanusom. Ako asistent dirigenta v Národnom divadle Brno participoval na príprave oper Ferdó Mravec Evgena Zámečníka a Pucciniho Bohéme. V Komornej opere HF JAMU sa ako dirigent, korepetítor či čembalista podieľal na naštudovaní a uvedení titulov *Il matrimonio segreto* (D. Cimarosa), *Skúška lásky* (*Il piéto del paragone*, G. Rossini), *Figarova svadba* (W. A. Mozart), *Hlas lesa a Veselohra na moste* (B. Martinů). V roku 2021 tu naštudoval a uviedol operu Benjamína Brittena *Albert Herring*, v roku 2023 operu Bedřicha Smetanu *Dve vdovy*. V rámci projektu *Connections 2022* premiéroval skladby študentov kompozície Janáčkovej akadémie múzických umení v Brne a Kráľovského konzervatória v Haagu. Opakovane vystúpil s Moravskou filharmóniou Olomouc.



**Robert Tišťan** študoval na Konzervatóriu v Žiline v odbore cirkevná hudba a dirigovanie, následne na Vysokej škole múzických umení a na Pedagogickej fakulte UK v Bratislave. Počas štúdií absolvoval trojmesačnú stáž v Landes Theater v Detmolve a pedagogické školenie v rámci celosvetového kongresu Edgara Willemse v Ľubľane, sústredenom

na rozvoj hudobného sluchu a hudobnej predstavivosti u detí. 10 rokov pôsobil ako korepetítor v umeleckom súbore *Lúčnica* v tanečnom súbore, ako aj v speváckom zbore. Po ukončení štúdia nastúpil na Cirkevné konzervatórium a ZUŠ M. Ruppeldta v Bratislave, kde dodnes pôsobí nielen ako pedagóg odborných predmetov, ale najmä ako dirigent školských telies: Spevácky zbor CKBA, Bratislavský detský zbor. So spomínanými telesami pravidelne vystupuje na koncertných pódiumoch doma aj v zahraničí. Od roku 2013 do 2021 bol dirigentom miešaného zboru *Donaustimmen* vo Wolfsthal. V septembri 2018 získal spolu s Bratislavským detským zborom 1. miesto v kategórii ľudová pieseň a 2. miesto v kategórii sakrálna hudba na medzinárodnej súťaži

Canco Mediterrania v Barcelone a Lloret de Mar. Na Cirkevnom konzervatóriu v rámci projektu Students Meet Professionals, ale aj v rámci rôznych iných podujatí, naštudoval so zborom diela svetových skladateľov (A. Vivaldi: Gloria, J. S. Bach: Nun komm der Heiden Heiland a Jesu meine Freude, W. A. Mozart: Omše B dur a G dur a i.), ale aj diela slovenských skladateľov (L. Borzík: Eclipse a Stabat Mater, P. Krška oratórium Konštantín a Metod, T. Salva: Vianočné pastorále). Okrem týchto telies je umeleckým vedúcim vokálnej zložky skupiny Big Names, s ktorými sa predstavil v Dubaji, Ománe, Turecku, Anglicku a krajinách Európskej únie.

**Juraj Křemen** študoval koncertnú hru na organe na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave (Marek Vrábek) a na Akadémii múzických umení v Prahe (Jaroslav Tůma). V súčasnosti pokračuje v štúdiu na Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst v Stuttgarte (Jürgen Essl). Počas štúdia na Akadémii múzických umení v Prahe absolvoval



polročnú študijnú stáž na Hochschule für katholische Kirchenmusik und Musikpädagogik v Regensburgu (Stefan Baier) a ročnú študijnú stáž na Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst v Stuttgarte (Jürgen Essl). Svoje vedomosti si naďalej rozširuje na majstrovských interpretačných a improvizačných kurzoch pod vedením renomovaných organistov ako Christian Schmitt, Hans Lendeers, Heribert Metzger, Marcel Verheggen, Franz Josef Stoiber, Zuzana Ferjenčíková, Wolfgang Zerer a ďalší. Absolvoval 20. ročník Medzinárodných majstrovských interpretačných kurzov Schola Arvensis 2021 pod vedením Moniky Melcovej. Zúčastnil sa Súťaže študentov konzervatórií Slovenskej republiky v Bratislave a Košiciach, kde v roku 2016 získal druhú cenu a v roku 2018 prvú cenu za organovú interpretáciu. Vďaka pravidelnej reprezentácii Cirkevného konzervatória a výborným študijným výsledkom mu bolo udelené ocenenie Absolvent roka 2018. Viackrát sa predstavil na Prehliadke mladých slovenských organistov. Vystúpil tiež v rámci festivalu „Mladí umelci

v Krakove", na Novozámockom farskom hudobnom lete, Kláštorných hudobných slávnostiach v Šumperku, Ars Organi v Nitre, Bratislavskom organovom festivale, Organových dňoch Jozefa Grešáka v Bardejove a iných. Pedagogicky pôsobí na Súkromnom konzervatóriu Prešov. Koncertne sa predstavil v Nemecku, Česku, Poľsku a na Slovensku. Ako chrámový organista pôsobil v Bazilike minor Narodenia Panny Márie v Marianke pri Bratislave, Farskom kostole Najsvätejšej Trojice v Prešove a v Bazilike minor Nanebovzatia Panny Márie na Svätej Hore v Příbrami.



**Kiril Stoyanov** je absolventom Národnej hudobnej školy Lubomira Pipkova (konzervatória) v Sofii. V roku 2013 ukončil magisterské štúdium na Hudobnej akadémii Panča Vladigerova v Sofii. Postgraduálne študoval na Univerzite Mozarteum v Salzburgu u Petra Sadla. Zúčastnil sa mnohých medzinárodných hudobných súťaží, na ktorých získal ocenenia, ako

napríklad: 3. cenu na Marimba Competition Salzburg, 1. cenu na bulharských súťažiach Young Talents Sofia a Dobri Paliev v Plovdive. Koncertoval na hudobných pódiumoch v Bulharsku, Nemecku, Rakúsku, Švajčiarsku, Taliansku, Česku, Rusku, na Malte, ako aj na Slovensku. Ako sólista koncertoval s orchestrami FM Classic, Sofia Soloists Chamber Orchestra, Philharmonic Orchestra Vracza, Symfonický orchester Slovenského rozhlasu, Salzburg Chamber Soloists, Slovenská filharmónia, Slovenský komorný orchester a ďalšími. Spolupracoval so súborom Il Giardino Armonico, Ceciliou Bartoli, Giovannim Antoninim, Andriem Previnom a i. Venuje sa aj kompozícii a jeho diela zazneli na koncertných pódiumoch v podaní popredných hudobníkov z Európy i Ázie. V súčasnosti pôsobí v Slovenskej filharmónii ako 1. tympanista a je členom perkusionistického kvinteta Sadlo and Friends. Venuje sa aj komornej hre spolu s Luciou Harvanovou vytvorili na pôde Slovenskej filharmónie duo husle a marimba, s ktorým žnú úspechy na slovenských pódiumoch.

**Alexandra Ovsianková** sa začala hre na priečnej flaute venovať na Základnej umeleckej škole v Martine u pedagóga a flautistu Jána Tomku. Neskôr jej kroky na ceste za hudbou viedli na Žilinské konzervatórium, kde študovala v triede Miroslava Hanáčka. Od maturitného ročníka je súčasťou flautovej triedy Ivica Gabrišovej na Cirkevnom Konzervatóriu v Bratislave. Počas svojho štúdia sa zúčastnila viacerých medzinárodných súťaží na domácej pôde i v zahraničí. Absolvovala mnoho interpretačných kurzov pod vedením popredných flautistov ako Barthold Kuijken, Jan Ostrý, Wieslaw Surulo, Monika Streitová, Robert Winn, Radka Kubínová, Marcela Lechtová, Karel Valter, Janka Jámborová a d. V rámci interpretačných kurzov barokovej hudby v Nitre odohrala sólový koncert s komorným orchestrom ZOE. Koncertnou činnosťou aktívne reprezentuje Cirkevné konzervatórium. Jej repertoár sa neustále rozširuje o diela barokových, romantických i súčasných skladateľov.



**Vasilina Shashkova** sa narodila v Moskve v roku 2007 a na gitare začala hrať vo veku 6 rokov. Od roku 2018 študuje pod vedením gitaristky Miriam Rodriguez Brüllovej. V súčasnosti je študentkou 1. ročníka Cirkevného konzervatória v Bratislave. Je víťazkou a laureátkou medzinárodných súťaží a držiteľkou 15 veľkých cien a špeciálnych cien, ktoré získala na Sloven-



sku, v Rusku, Rakúsku, Srbsku, Rumunsku, Španielsku, Albánsku, Južnej Kórei. Primátorom Moskvy jej bola udelená štátna cena v oblasti kultúry a umenia. Účinkovala na koncertoch na prestížnych pódiumoch v rôznych krajinách. Ako sólistka vystúpila s orchestrom Cirkevného Konzervatória a s orchestrom Mendeleev Filarmonica.



**Patrick Cibula** začal hrať na husliach vo veku 5 rokov pod vedením svojho otca. Neskôr ako 10 ročný bol prijatý na mimoriadne štúdium do triedy Františka Töröka (Konzervatórium v Bratislave). Ako 15-ročný začal študovať v triede Christiana Dallingera na Universität für Musik und Darstellende Kunst vo Viedni a zároveň začal študovať na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave v triede Alana Vizváriho, neskôr v triede Pavla Bogacza a v štúdiu naďalej pokračuje v triede Jána Grénera. Od roku 2020 taktiež študuje na Anton Bruckner Privatuniversität Linz v triede Alberta Fischera. Je držiteľom cien z viacerých domácich i zahraničných súťaží (Prešporský Paganini, International Music Competition in Memory of Ludwig van Beethoven, Medzinárodná súťaž Danubia Talents in Budapest, International Music Competition „Città di Alessandria“, International Music Competition „Città di Massa“, Dichler Wettbewerb Vienna, Concorso Internazionale Città di Villafranca Verona, New European talents a d.). Absolvoval majstrovské kurzy a workshopy s lektormi: Maxim Brilinsky, Louise Chisson, Midori Gotto, Hans Peter Ochsenhofer, Georg Hamann, Alexandra Soumm, Dalibor Karvay a d.). Pravidelne koncertuje v Chorvátsku, Rakúsku, Slovensku, Českej republike, Taliansku, Slovinsku, Maďarsku.



**Richard Cibula** začal hrať na husliach vo veku 3 rokov pod vedením svojho otca. Neskôr ako 7 ročný bol prijatý na mimoriadne štúdium do triedy Františka Töröka (Konzervatórium v Bratislave). V roku 2016 začal študovať v triede Anny Gutowskej na Universität für Musik und Darstellende Kunst vo Viedni v triede pre mimoriadne talentovaných. Momentálne študuje na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave v triede Jána Grénera. Od roku 2020 taktiež študuje na Musik und Kunst Privatuniversität Wien

v triede Dalibora Karvaya. Je držiteľom cien z viacerých domácich i zahraničných súťaží (Prešporský Paganini, International Music Competition in Memory of Ludwig van Beethoven, Medzinárodná súťaž Danubia Talents in Budapest, International Music Competition „Città di Alessandria“, International Music Competition „Città di Massa“, Dichler Wettbewerb Vienna, Concorso Internazionale Città di Villafranca Verona, Súťaž Václava Krúčka a d.). Absolvoval majstrovské kurzy a workshopy s lektormi: Maxim Brilinsky, Louise Chisson, Midori Gotto, Eugenyi Chevkenov, Anna Gutowska, Sándor Jávorkai, Vadim Repin, Janoska Ensemble a d.). Pravidelne koncertuje v Chorvátsku, Rakúsku, Slovensku, Českej republike, Taliansku, Slovinsku, Maďarsku. V sprievode mládežníckeho orchestra vystúpil popri Midori Gotto ako druhý sólista v Dvojkoncerte pre husle d mol, BWV 1043 J. S. Bacha.

**Marcel Petráš** sa začal hre na violončelo venovať na Základnej umeleckej škole v Modre, v triede Lujzi Durišovej (predtým Gregor Regeš a Jozefína Severová). V súčasnosti je študentom šiesteho ročníka Cirkevného konzervatória v Bratislave u pedagóga Jana Pospíšila. Počas svojho štúdia sa zúčastnil mnohých celoštátnych aj medzinárodných



súťaží v sólovej i komornej hre. Absolvoval viacero hudobných workshopov vedených poprednými muzikantami klasickej, súčasnej či jazzovej hudobnej scény, ako napr.: Petr Nouzovský, Václav Horák, Miroslav Petráš, Tomáš Stražil, Jozef Podhoranský, Róbert Ragan, Stanislav Palúch, Michal Šelep. Aktívne reprezentuje školu na rôznych hudobných festivaloch a podujatiach doma aj v zahraničí. Druhý rok je členom úspešného mládežníckeho komorného orchestra Nanovo Ensemble. Marcel Petráš je držiteľom viacerých ocenení: Mladý violončelista Slovenska (2. miesto), Violončelová jeseň (zlaté pásmo), Talenty pre Slovensko (strieborné pásmo), Rajecká hudobná jar (cena za najlepšiu interpretáciu skladby), Violončelová súťaž o cenu Gustava Mahlera (2. miesto), Súťaž slovenských konzervatórií (cena za

najlepšiu interpretáciu skladby slovenského skladateľa) a ď.



**Martina Výbohová** hrá na husliach od 6 rokov. Absolvovala ZUŠ Jozefa Kresánka a momentálne študuje na Cirkevnom konzervatóriu popri vysokej škole. Ako 12 ročná vyhrala cenu laureáta na medzinárodnej husľovej súťaži Prešporský Paganini. V roku 2016 sa zúčastnila prestížnej súťaže Talents for Europe pre sláčikové nástroje (3. miesto). Okrem

medzinárodných súťaží sa pravidelne zúčastňovala slovenských súťaží ZUŠ a konzervatórií, z ktorých si odniesla 11 víťazstiev. Po absolvovaní ZUŠ koncertovala so Slovenským filharmonickým orchestrom v Slovenskej filharmónii pod dozorom husľového virtuóza Dalibora Karvaya a neskôr sa podielala na spolupráci s kapelou Kandráčovci, Moja Reč, Marianom Čekovským, Barborou Piešovou či Eugenom Botošom. V roku 2021 sa prihlásila do talentovej súťaže vysielanej televíznymi stanicami Prima family a TV JOJ Československo má talent, kde získala priamy postup do finále súťaže.



Klavirista **Ivan Koska** študoval na Cirkevnom konzervatóriu v triede Karola Toperczera. Od roku 2000 pôsobil v Taliansku, kde sa interpretačne sa zdokonaľoval pod vedením umelcov ako Lazar Berman, Konstantin Bogino, Bruno Canino, Norma Fisher, François-Joël Thiollier a ď. Je víťazom viacerých klavírnych súťaží ako Medzinárodná klavírna súťaž Premio Seiler

v Palerme (2001) či rímska Medzinárodná súťaž v interpretácii súčasnej hudby Premio di Roma (2006). Od roku 2009 pôsobil v USA, kde v roku 2015 získal doktorát v klavírnej interpretácii na Louisiana State University v Baton Rouge. V rokoch 2015 – 2018 vyučoval klavír a teoretické predmety na Nicholls State University v Thibodaux v Louisiane. Koncertoval pre-

dovšetkým v Taliansku a v USA, ale aj v ďalších európskych krajinách, v Brazílii a v Paname. Po návrate na Slovensko sa najviac venuje komornej hudbe, je pravidelným partnerom popredných slovenských interpretov ako Eva Šušková, Jozef Lupták, Moyze-sovo kvarteto, Robert Vizvári a i., s ktorými sa predstavil na festivaloch ako BHS či Konvergencie. Jeho aktivity sa neobmedzujú iba na klavírnu interpretáciu, štúdium prekladateľstva na rímskej univerzite La Sapienza ho priviedlo k prekladaniu predovšetkým hudobných textov z viacerých jazykov a je taktiež organizátorom úspešného koncertného cyklu Hudba v Pezinku.

**Lenka Pavlovič** je česká operná sopranistka a držiteľka Ceny Thálie. Je stálym hosťom Národného divadla v Prahe a Oper Leipzig. Vystupuje na českých aj zahraničných operných scénach, festivaloch a koncertných pódiumoch. Spevu sa začala venovať na ZUŠ v Třeboni (Stanislava Blažičková), pokračovala na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave (Eva Malatincová)



a svoje štúdiá zakončila na HAMU v Prahe (Vladimír Doležal). V roku 2013 debutovala v Divadle F. X. Šaldy v Liberci ako Adela zo Straussovho Netopiera. Nasledovalo účinkovanie na ďalších operných scénach ako sú Praha, Plzeň, Ostrava, Opava, Košice a Lipsko. Predstavila sa aj na letných scénach ako je napr. Klasik Festival Schloss Kirchstetten, Otáčivé hľadisko Český Krumlov, Medzinárodný hudobný festival Petra Dvorského. K rolám, ktoré stvárnila či opakovane stvárňuje na javisku, patrí Mozartova Zerlina a Papagena, Händlova Morgana, Weberova Anička, Verdiho Nannetta, Smetanova Jitka, Dvořáková Terinka, 1. žinka a Kuchtik, Humperdinckova Gretel aj Víla, Donizettiho Giannetta, Wagnerov Pastier, Posol mieru a i. Z operného repertoáru môžeme spomenúť Straussovu Arsenu a Wally, Offenbachovu Eurydiku a Gabriellu, Nedbalovu Helenu Zarembovu aj Wandu Kwasiňsku, Kálmánovu Sylvu Varescu a komtesu Stázi. Veľkým úspechom bolo účinkovanie v Góreckého Symfónii žalostných piesní, v ktorej sa predstavila spolu s Gewandhausorchestrom v Oper Leipzig.



foto: Boris Németh

Slovenská sopranistka **Eva Šušková** sa paralelne s pedagogickými aktivitami profiluje ako výrazná osobnosť komorného a koncertného umeleckého života na Slovensku, nevynímajúc rôznorodé formy hudobného divadla. V slovenských operných domoch a na zahraničných scénach stvárnila niekoľko významných klasických postáv,

ako Tatiana, Desdemona, Rusalka, Suzel či Fiordiligi. Scénicky tiež naštudovala monodrámy Pierrot Lunaire a Erwartung od Arnolda Schoenberga, The Raven Toshia Hosokawu, Hrad kniežaťa Modrofúza od Bélu Bartóka a komornú operu Georga Benjaminu Into the Little Hill. Na konte má i uvedenie a nahrávku Hummelovej opery Mathilde de Guise, ale aj kreáciu premiér siedmich pôvodných slovenských opier (Beneš, Kubička, Solovic). Eva Šušková sa ako sólistka predstavila na mnohých domácich i európskych festivaloch, kde spolupracovala s významnými dirigentmi, orchestrami a ansámbľami. Nahrávala pre Brilliant Classics, Phaedra, Dynamic, Real Music House, Slovenský rozhlas, Hudobný fond, Hudobné cetrum, Hevhetia, Pavlík Records a ďalšie vydavateľstvá. Podieľala sa na viac ako dvadsiatke CD nahrávok, pričom šesť z nich tvoria profilové albumy. Jej dlhodobým profilom sú aj autorské projekty a hudobno-divadelné predstavenia. Realizovala projekty s jedinečným umeleckým rukopisom – Babylonská veža, Shaped Songs, Symptóm: Dieťa, Dvojhlas, Hrad kniežaťa Modrofúza, Očakávanie, Carenza di cadenza a (O)hlysy. Systematicky pracuje aj s detským divákom, pre ktorého vytvorila projekty Človekofón, tleSKOKrik, či množstvo workshopov a hudobných dielní. Je držiteľkou Ceny Nadácie Tatara banky za umenie v kategórii Mladý tvorca (2013), Radio\_Head Awards za najlepší album roku 2015 v kategórii Klasická hudba viacerých nominácií na rovnakú cenu v kategóriách experimentálna, klasická a jazzová hudba a Ceny Frica Kafendu, udeľovanej Hudobným fondom za výnimočné interpretačné umelecké výkony (2016).

**Pavol Bršlík** je poprednou osobnosťou slovenského vokálneho umenia a v súčasnosti patrí k najvýraznejším predstaviteľom mladšej speváckej generácie aj na medzinárodnej opernej scéne. Je pravidelným hosťom významných európskych operných scén ako sú Viedenská štátna opera, Bavorská štátna opera v Mníchove, Semperoper v Drážďanoch, Opernhaus v Zürichu, Metropolitná opera v New Yorku, Covent Garden v Londýne a rad ďalších. Hostoval aj v Paríži, Barcelone, Bruseli a ďalších svetových scénach. Patrí k vyhľadávaným koncertným umelcom s pravidelným účinkovaním v popredných koncertných sálach a na významných festivaloch. Predstavil sa napríklad na BBC Proms, Salzburger Festpielen, Osterfestspielen Baden-Baden, v Paríži, Drážďanoch, Salzburgu a i. Umelecky spolupracoval s radom orchestrov (London Philharmonic Orchestra, London Symphony Orchestra, Slovenská filharmónia, Pražská komorná filharmonie, Dresdner Philharmonie, Orchestre National de France a i.) pod taktovkou dirigentských osobností ako Daniel Barenboim, Kurt Masur, Sir Colin Davis, Riccardo Muti, Enoch zu Guttenberg, Gustavo Dudamel, Simon Rattle a i. V roku 2017 účinkoval na otváracom koncerte Elbphilharmonie v Hamburgu s dirigentom Thomasom Hengelbrockom. V roku 2018 debutoval v postave Jenika (Predaná nevesta) v Mníchove i v Bratislave a debutovou postavou bol aj Leicester (Maria Stuarda) v Opere v Zürichu, predstavil sa aj ako Alfréd (Traviata) vo Viedni, v Berlíne a v Bratislave. V októbri 2018 účinkoval ako Romeo v koncertnom prevedení Gounodovej opery Romeo a Júlia v meste Hobart na austrálskom ostrove Tasmánia. Piesňová tvorba tvorí dôležitú súčasť umelcovho repertoáru. Vydal CD s piesňami Dvořáka, Schuberta a Schneidera-Trnavského. V septembri 2018 uviedol v bratislavskej Redute piesne Richarda Straussa za spoluúčinkovania Slovenskej filharmónie (dir. Robert Jindra) a v decembri 2018 sa predstavil večerom piesní vo viedenskom Konzerthause (klavír Amir Katz). Pavol Bršlík sa naďalej intenzívne venuje interpretácii i nahrávaniu piesní a piesňových cyklov. V roku 2019 to



boli Piesňové cykly Eugena Suchoňa, v roku 2020 Janáčkov Zápisk z zmizelého a v roku 2021 bol protagonistom polscénickej úpravy Schubertovej Zimnej cesty v ŠD Košice. V rámci festivalu Viva Musica! 2021 sa predstavil s harfistom Michalom Matejčíkom a na Festivale Janáček Brno 2021 ponúkol Janáčkov Zápisk z zmizelého (klavír Róbert Pechanec).



**Martin Šafárik** absolvoval v rokoch 1997 – 2002 štúdium operného spevu na Cirkevnom konzervatóriu v Bratislave, v triede Františka Malatinca. Spolupracoval s Lúčnicou, jednu sezónu účinkoval v Schlosstheateri vo Viedni. Absolvoval koncertné turné so sláčikovým telesom Strieborné struny v Rakúsku, v USA a v Austrálii. V rokoch 2003 – 2009 absolvoval štú-

dium na Teologickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Medzi rokmi 2003 – 2012 absolvoval aj súkromné štúdium maľby u akademického maliara Pavla Potočka. V roku 2020 sa stal laureátom ceny Martina Benku za rok 2020. V roku 2010 bol vysvätený za katolíckeho kňaza. Aktuálne je žiakom majstra Vladimíra Chmela, s ktorým v rámci stavovských povinností dopĺňa repertoár o nové koncertné kusy.